

at forsaavidt den ærede Landssthingsmand skulde ville slutte sig til dette Lovforslag, vilde han, erindrende sig sin Stilling i 1877, have nogen Banskfelig ved det. Den ærede Landssthingsmand havde dengang tre Hovedindvendinger imod Lovforslaget. Den ene Indvending var den, at Lovforslaget, som affattet for den samlede Krigsmagt, var vanskelig anvendelig for Marinen, navnlig da man ombord i Skibene vilde savne det juridiske Vittræde, som staar til Harens Raadighed iland ved den ansatte Auditor. Den anden Betænkelse, som det ærede Medlem dengang havde, var den, at Lovforslaget afflaffede Anvendelsen af korporlig Straf, Anvendelsen af Lamp; men det var kun i ganske enkelte Tilfælde, at han ønskede denne Straf bibeholdt, og det var mod saadanne Forbrydelser som den, at en Underordnet lagde Haand paa sin Overordnede. Den tredje Indvending, som egentlig falder ind under den første, var den, at der var forskellige Mangler ved Lovforslagets Affattelse, som gjorde det mindre brugeligt for Marinen. Den ærede Landssthingsmand gjorde imidlertid meget fyldestgørende Rede for sin forandrede Stilling. Forsaavidt jeg forstod ham, gjorde han sin Tilslutning til Lovforslaget afhængig af, at han maatte faae et Løfte eller et Tilfagn fra Marineministeren om, at de vigtigste Dele af Straffeloven vilde blive sammentragte paa en saadan Maade, at de kunde i Sighed med, hvad der tidligere er flet med Krigsartiklerne, bringes til Alles Rundsab ombord i Skibene. Jeg tvivler ikke om, at et saadant Tilfagn vil blive givet fra den høitærede Ministers Side, og jeg har idetmindste udtalt, at det tidligere har været bestemt under Overveielserne i Marineministeriet, at saasnart Straffeloven blev vedtagen, skulde en saadan Udarbejdelse finde Sted, og tillige skulde der udarbejdes en Veiledning for Befalingsmand ved Anvendelsen af Straffeloven. Jeg tror forøvrigt, at den meget ærede Landssthingsmand ser større Banskfeligheder ved Brugen af Straffeloven og navnlig ved Straffelovens Henviisninger til den borgerlige Straffelov, end der i Virkeligheden er tilstede, og tiltror sine Kammerater i Marinen for lidt juridisk Indsigt. Jeg tror ikke, det vil være saa vanskeligt for dem at kunne opfatte Straffeloven saaledes, at de med fuldkommen Tilfredsstillelse kunne bringe den i Anvendelse. Det er jo muligt, at jeg, som gennem flere Aar har beskæftiget mig med denne Lov, finder færre Banskfeligheder end Andre, men det er min Overbevisning, at den, naar man ikke lader sig strække tilbage af de 200 Paragrafer, men tager alvorligt fat paa Loven og læser den igennem, er saa tydelig og klart affattet, at man meget snart vil finde sig tilrette. Hvad angaar de Mangler, som fandtes ved selve Lovforslaget i maritim Henseende, som det er blevet kaldt i det andet Thing, da mente jo den ærede Landssthingsmand, at disse Mangler vare for en væsentlig

Del afhjulpne ved, at der ved 3die Behandling i det andet Thing var foretaget Ændringer, som vare af ikke ringe Betydning for Marinen. Jeg har gaaet Lovforslaget igennem, og jeg har set de Ændringer, som ere foretagne ved 3die Behandling, og jeg skal ikke negte, at det godt kan være, at det er Forbebringere i Lovforslaget; men jeg tror at turde sig, at selv uden disse Forbebringere vilde Lovforslaget dog have været fuldkommen brugeligt for Marinen og ikke berede nogen Banskfelig ved dets Anvendelse. Naar man efter „Skilbvagt“ f. Ex. tilføjer „Udfig“ og „Korgænger“, naar man efter „grove Forbrydelser“ tilføjer „til at værne om Skib og Besætning“, naar man efter „Patrouiller“ tilføjer „Patrouillefartøier“, og tilføjer efter „Underofficer“: „Kvartermestre eller Bedstemænd paa Fartøier“ er det ganske vist, at det gjør Loven tydeligere, naar den skal anvendes ved Flaaden; men jeg tror, at man ved arbitrære Afgjørelser eller ved Krigsretsdomme godt vil finde ud af at anvende Straffebestemmelserne for en Skilbvagt paa en Udfig eller paa en Korgænger. Jeg har blot søgt efter de Forandringer, der i maritim Henseende ere foregaaede i Loven i det andet Thing. Jeg har ikke set, — og det mangler jeg desuden Sagkundskab til, — om de ere fuldstændig udtømmende, men jeg skal dog tillade mig den Bemærkning, som ogsaa blev fremsat her i Thinget ved et andet Lovforslag, vi havde til Behandling for nogen Tid siden, at, naar saadanne Tilføielser ikke ere aldeles udtømmende og ikke komme til paa ethvert Sted, hvor de bør komme til, kunne de let gjøre mere Skade end Gavn. Jeg veed ikke, om der ikke er andre Steder i Lovforslaget, som trænge til saadanne Rettelser, om der ikke er andre Personer ombord i Skibene, som trænge til at faae det samme Værn som Udfig og Korgænger; men det er blot en ganske almindelig Bemærkning, jeg her har tilladt mig. Jeg har saaledes tilladt mig at fremsætte mine Bemærkninger ved Lovforslaget. De have ikke været mange, de have jo kun indskrænket sig væsentlig til et Par Paragrafer. Forøvrigt kan jeg give Lovforslaget min Tilslutning, men jeg beklager kun, og det vil jeg blive ved at beklage, at dette Lovforslags Livetredens skal kjøbes ved, at man bibeholder Legemsstraf endnu som ordinær Straf ved den danske Hær og Flaade.

Formanden: Da Tiden er langt fremrykket, og det er mig bekendt, at flere Medlemmer ønske at udtale sig, anser jeg det for rettest at afbryde Forhandlingen her.

Forinden jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, meddeler jeg, at der under Mødet er ombedt Ændringsforslag til 3die Behandling af Forslag til Lov om Værlingeforholdet.